

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Ne așezăm în carte cu mărturii sfinte, căci sfinții Mei au așteptat cu dor această vreme. E vremea venirii Mele cu sfinții în cuvânt pe pământ și văd ei de lângă Mine această Scriptură împlinindu-se, căci sfinții văd ca Dumnezeu, pentru că scris este: «*Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El*».

O, poporul Meu, Eu, Domnul, petrec cu tine zile de sărbătoare, căci zilele mărturiilor sunt sărbători scumpe pentru Mine în cer și în mijlocul tău. Să știi, fiule, că vine vremea să se vadă ca în cer, nu ca pe pământ slava Mea cu tine și cu sfinții Mei în petrecere cu tine la sărbători. Sfinții văd ca Dumnezeu, nu ca oamenii, și văd ei grădinița Mea de cuvânt în slava ei cea de la Mine, așa cum M-au văzut o clipă pe Mine cei trei ucenici pe muntele Tabor când am lăsat ochii lor să vadă cum vede cerul, cum văd cei din cer slava lucrărilor Mele și a locurilor pentru ele între pământ și cer. Toți sfinții Mei sunt în slava Mea cu ei și tot așa și văd, iar această slavă s-a mărturisit din când în când în frânturi văzute, atât cât poate omul să poarte și să ducă, iar altele ea s-a scris pe pământ și mai mult, așa cum a văzut Ioan în slava ei cetatea cea de nou Ierusalim, și iată, sunt două vederi și două stări a fiecărei lucrături și slave, dar inimioarele voastre trebuie să se îndrepte cu vederea duhului, nu cu cea a trupului spre cele ce voi le credeți și le așteptați, după cum Eu cuvintez că sunt cele ce sunt și care vor veni spre vedere odată cu schimbarea, căci toate se vor schimba întru nestrăicâciune când moarte nu va mai fi.

Toate sunt arătate prin cuvânt așa cum sunt ele și toate așteaptă schimbarea omului, îndumnezeirea lui, și de aceea am venit Eu pe pământ cuvânt acum, să-i dau omului putere de credință am venit și prin credință să vadă el ca Avraam pe cele ce sunt în Domnul, văzute și păstrate între om și Dumnezeu, că vreau cu tot dorul, și tot așa voiesc și sfinții Mei să cadă perdeaua cea despărțitoare și să se vadă precum în cer pe pământ, precum văd sfinții, nu precum văd oamenii, iar pentru aceasta nu trebuie duh de iscodire, ci trebuie pregătire și multă lucrare duhovnicească între frați și iubire ca focul, căci Dumnezeu este foc mistuitor, foc de iubire, și tot așa trebuie să fie și omul care-L vede pe Domnul în strălucirea iubirii Sale cea din Tatăl, cea din vecii.

O, fiilor, sfinții Mei vin cu Mine la voi și sunt în slava Mea și văd ca Dumnezeu și văd slava Mea cea de aici cu voi și se sfiesc sfinții de măreția slavei Mele cerești cu voi, că mare este slava Mea lângă voi și vederea ei, iar voi sunteți cei mici din ea, din slava Mea. Vă hrănesc iubirea mereu, mereu și dau după măsura omenească să vă deschid ochii pic cu pic, măcar cu cuvântul să vă dau și să vă spun din slava Mea cu voi.

O, e mare slava Mea la voi, fiilor. Vă țin cuprinși în ea ca să vă pot păstra, căci dacă n-ați fi îngrădiți în ea, duhul rău n-ar sta cuminte și s-ar băga să umble la cele de la Dumnezeu cu voi, și de aceea nu-i las lui liber hotarul, iar cheia este la Mine, precum este scris.

Am zile de mărturie cu voi, fiilor, și am sfinții cei mărturisitori lângă Mine cu mărturiile Mele dintre voi să le dau rând să mărturisească în sărbători și să lase în cuvânt mărturia lor. Amin.

— *Venim cu Tine, Doamne, la poporul Tău și trecem cu cuvântul hotarul dintre noi și el, căci slavă mare este lucrarea Ta cu el și cu noi, cei din cer veniți cu Tine în lucrare pe pământ când vii! O, câtă slavă cerească însoțește toate locurile Tale de lucru sfânt peste pământ, Doamne! E mic de tot omul, dar poate să fie el mare cu credința, mare cât ai Tu nevoie pentru multele Tale lucrări peste pământ. Ne luăm rând acum unii după alții, căci acum douăzeci de ani am fost în norul slavei Tale aici coborât pentru așezarea pietrei cea dintâi de nou Ierusalim ca să se zidească pe ea apoi. Ne uităm ca din cer peste ziua aceea de mărturie și grăim pe rând.*

Eu, apostolul Andrei, am avut bucuria să fiu între martorii cei din cer și cei de pe pământ și să lucrez de la Tine și eu binecuvântare peste ziua aceea și peste tot ce s-a lucrat și s-a așezat atunci. Mă bucuram cerește, vedeam cerește, atingeam pecetea cu care Tu ai pecetluit în ziua aceea tot ce s-a cuvântat și s-a așezat pe pământ și peste cei care au fost martori cu noi dintre fiii cei lucrători ai poporului Tău cel născut din lucrarea Ta cu trâmbița Ta Verginica, o, Doamne. O, cât de mult și cu cât dor aprins aștepti Tu putere de credință de pe pământ de la poporul Tău! Numai prin credința lui poți Tu, căci hotarul celor ce nu se văd e ca focul, e slavă multă și trebuie sfială pentru ea și trebuie învățată această sfială așa cum Tu l-ai învățat pe Moise și i-ai zis: «Descalță-ți încălțăminte în loc sfânt!», și a stat el sfios înaintea Ta.

Îi dau poporului Tău mărturisirea bucuriei slavei cerești, care este cu el din partea Ta. Îi dau lui binecuvântare arhierescă. Îi dau din darurile mele de la Tine credința în Tine a mea și lucrarea ei apoi și puterea ei prin lucrul ei până peste cele ce nu se văd cu ochiul trupului, căci mai întâi este credința și apoi schimbarea cea prin ea.

Binecuvintez creștetul și duhul arhierelui Tău martor cu noi în ziua aceea de mărturie, scrisă atunci pe pământ și apoi mereu și apoi acum, până la descoperirea slavei ei de atunci.

O, e în mare slavă grădinița Ta de cuvânt, așa cum Ție Îți trebuie ea! Slava ei cea în taină ținută nimeni nu o poate lua de la ea și nici mărturiile ei toate. Vine vremea bucuriei, Doamne, căci mângâierea este după multă trudă, după multă credință și nădejde pentru ea. O, facă-se voia Ta așa cum ai Tu de lucrat, și de descoperit apoi lucrarea slavei Tale! Amin.

— Acum, noi, cei trei arhierii, Vasile, Grigorie și Ioan, grăim de lângă Tine, căci am stat lângă Tine și lângă ceilalți martori ai Tăi în ziua Ta de pecetluire peste grădinița Ta de cuvânt acum douăzeci de ani, Doamne. Noi am lăsat atunci darurile noastre pe care le aveam de așezat peste această grădiniță și peste lucrarea ei cea de apoi. Înfiorați cu privirea și cu simțirea am stat și atunci, și tot așa stăm și azi, la sărbătoarea cea de douăzeci de ani a sfințirii și pecetluirii grădiniței Tale de cuvânt. Zilele de sărbătoare nu trebuie să aibă durere, iar noi ne așezăm cu ele numai cu duh de bucurie pentru ele, căci plata celor ce cred în Tine cu putere este bucuria lor cu Tine, Doamne, întru toată taina dragostei cea de sus. Ca și Andrei, tot așa și noi mângâiem duhul și creștetul arhierelui martor atunci cu noi și îi împospătăm lui veșmântul răbdării sfinte și-i ștergem fața, căci el stă între slujitorii necredinței în cuvântul Tău cel de azi, fiindcă ceea ce a fost în vremea trupului Tău, iarăși este, Doamne. Noi însă suntem din cer din partea Ta cu lucrările cele de la Tine în mijlocul poporului Tău și lucrăm cu tărie cerească toată binecuvântarea peste el, ca și în ziua când ne-ai luat martori lucrători în grădinița Ta de azi acum douăzeci de ani, căci trebuie lucrat din cer, că de pe pământ nu mai ai de așteptat pentru Tine, și vii Tu cu sfinții Tăi și lucrezi și nu stai din lucru, căci greu a fost drumul acestei lucrări în toată această vreme de peste cincizeci de ani de cuvânt, dar Te-ai păstrat cu putere prin credința care a fost în cei ce au crezut că Tu ești și că Tu lucrezi prin această lucrare de cuvânt și că tainic lucrezi și împlinești până la ziua vederii.

Punem peste fiii poporului Tău lucrător arhierasca noastră binecuvântare ca să fie ei ocrotiți sub pecete din cer, Doamne. Duhurile cele potrivnice să-și piardă toată lucrarea și puterea lor, căci noi, toți trei întru unul, le poruncim lor să se depărteze departe și le spunem lor că aici este puterea Ta. Amin.

Avem între noi pe trâmbița Ta Verginica, martor din cer acum lângă sfinții Tăi în ziua serbării cea de douăzeci de ani de la binecuvântarea cerului peste grădinița Ta de cuvânt și sunt însetați martorii Tăi cerești după slava Ta cu ei lângă poporul cuvântului Tău cel de azi, căci trebuie ajutați și întăriți și ocrotiți acești fii lucrători, că ai de mers prin mersul lor, Doamne, prin credința lor cea plină de mers. Are trâmbița Ta mult cuvânt de pus pe masa de serbare, căci sfinții Tăi întâmpină acum sărbătoarea zilei venirii ei între sfinți și se face ea dăruitoare de daruri și de cuvânt peste poporul Tău. O, cine pe pământ are dragoste multă ca să vadă prin ea lucrările Tale cerești coborâte peste poporul cuvântului Tău cel de azi? Dragostea trebuie

întărită, Doamne, iar noi am avut dragoste și am avut dor, și acestea au fost puterea Ta din noi pentru Tine și pentru oameni, iar acum dăm oamenilor povață. Am sta în cuvânt și în leagăn de cuvânt ne-am purta pe veci de veci când avem loc ca să fim și ca să cuvântăm pe pământ, și am dori să se înteească timpul cel petrecut ca în cer în mijlocul poporului Tău, Tu și noi cu el, o, Doamne. Amin.

— Acum iau și eu loc în lucrul cel de azi, eu, trâmbița Ta, prin care glas Tu ai trâmbițat pe pământ în vremea mea, și-mi pregătesc duhul pentru ziua mea de serbare între sfinți, și-mi pregătesc revărsarea cuvântului meu peste poporul Tău cel de azi, Doamne. Puțini mai ai în el dintre cei din vremea mea cu Tine pe pământ, dar am avut acești fii născători de mlădițe noi, rod al lor înaintea Ta, popor nou și mult povățuit de sus și de jos pentru mers ceresc pe pământ. O, de-ar ști cum să-i iubească aceștia pe ei și cum să-i primească pe ei pentru duh lucrător ca în cer înăuntru și în afară peste cei ce se nasc și cresc și sunt!

Îmi pregătesc acum duhul pentru coborârea mea în cuvânt în mijlocul poporului Tău, Doamne. Mă uit cu toți martorii Tăi cerești, veniți acum aici pentru serbarea cea de douăzeci de ani a grădiniței Tale de cuvânt și grăiesc pentru bucuria zilei și-mi ascund acum durerea, căci slava Ta e slavă, Doamne, și îi trebuie strălucire. Bindecuvintez și eu din Tine această zi de mărturie cerească, de amintire sfântă, și-mi las iubirea mea peste toți cei care au fost atunci și peste toți cei care sunt acum. Brațul meu cel duios îl dau la toți cei care-l vor pe el de sprijinul lor și de sprijin nouă prin ei pe pământ în lucrul pe care-l avem de lucrat după planul iubirii Tale mântuitoare pentru om. Mă mângâi de slava cerească de peste locul grădiniței Tale de cuvânt și de slava care-i înfășoară pe fiii poporului Tău cel lucrător, căci slava Ta este cu cei ce lucrează la ea, o, Doamne, iar cu ceilalți este mila Ta, răbdarea Ta și așteptarea Ta.

Merg și eu cu crucea și cu cuvântul bindecuvântării peste creștetul arhierului Tău martor cu noi acum douăzeci de ani aici, în ziua pecetlirii grădiniței Tale de cuvânt. Mi-e dor de el, mi-e dor, dar Ție Ți-e și mai dor! Puterea Ta poate totul, Doamne, căci mărturiile Tale au puterea lor, poartă în ele puterea Ta. Amin.

O, popor pușor, te cuprind în taina zilei mele de serbare între sfinți ca să-ți dau dragoste din cer să ai, și să înveți tot mai mult să lucrezi senin la inimă, cu ușa larg deschisă pentru soare binefăcător, pentru oaspeți binefăcători ție când tu știi să înveți de la duhul umilinței dragostea și darurile ei și gusturile lor. Mi-e tare dor să-l învăț pe cel ce stă la învățat cu dor, dar mi-e tare greu să-i dau celui ce nu învață, celui ce nu primește în el rostul învățaturii și rodul ei apoi, căci neprimirea este ușa închisă a inimii, și care nu a învățat taina deschiderii și a primirii de oaspeți și a ospătării lor apoi în casă dulce.

Mă gâtesc frumos pentru coborârea mea cuvânt la popor, Doamne. Mă voi și bucura, voi și plânge, îi voi și învăța, și voi chema bunăvoința lor să mă găzduiască cu dor, așa cum vin. Amin.

— Am privit la voi, o, martorii Mei cei de atunci, dintre sfinți veniți cu Mine pentru pecetluirea grădiniței Mele atunci. Am așezat acum sărbătoare de cuvânt în carte pentru mărturie, am privit toți și am luat toți duh de mângâiere unii de la alții, că e nevoie de multă mângâiere în cer și pe pământ. Rămânem acum aici în așteptarea cuvântului trâmbiței Mele Verginica pe masa celor trei zile de serbare, și vom intra apoi în taina cea de sus. Pace vouă! Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt mijlocitorul între cei din cer și cei de pe pământ ai Mei, între pământ și cer și sunt Păstorul celor ce păstoresc peste poporul Meu cel de azi, peste viața lui cu Mine pe pământ și pentru cerul Meu de sfinți cu ei pe pământ. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2011